

15

EPITHALAMION
SCRIPTVM DE
SACRO NVPTIALI CLARISS.
OMNIVMQVE VIRTVTVM LAV-
de eximia præditi D. Bartolomæi Lasan LL. Do-
ctoris peritiss. & castissimæ ipsius sponsæ Virginis
Magdalenaë, filiaë integerrimi ornatissimiq;
Viri D. Bernhardi Freidingeri, Illu-
striss. Saxonum Electori &c.
à Secretis &c.

Autore

M. IOHANNES VOGELIO
DRESDENSE.

Sit bene coniugibus, Christi quos gratia iunxit,
Inceptumq; omni tempore duret opus.
In fluvio pisces laudantur, in arbore fructus:
Coniugibus laudem pignora cara ferunt.
Vota bonus nutu Deus omnipotente secundet,
Et sponsæ fratris comprobet oro preces.
Sic hilares pulcra fiatis prole parentes,
Et turbet vestrum nulla querela torum.

S. F. D.

VVITTEBERGÆ

1565.

17.

VOTVM PRO NOVIS CON-

IUGIBVS, à M. HIERONY-

mo Magdeburgo affinitatis ergò F.

L Imen optati celebr cubilis
Sponsus ingressu superat petito,
Tu faue clemens Deus, autor huius
Optime sacri.

Pace da leti placida fruantur,
Dum feret vitæ series agenda,
Sint procul lites, & amara seue
Iurgia lingua.

Sint voluntates adamante iunctæ,
Sint ioci molles licitiq; vestri,
Sint voluptates homini Deoq;
Non odiose.

Si quid & vobis veniet doloris,
Ilicet Christus procul id repellat,
Coniugum toto stabilis patronus
Orbe bonorum

EPITHALAMION

AVTORE M. IOHANNE VO-
GELIO Dresdense.

Qualis adoptiua coalescit in arbore ramus,
Vnde sator dulces maturo tempore fructus
Colligit, & cœli conuersus numen adorat,
Propitiumq; sacro veneratur honore Tonantem.
Haud aliter socius iungit duo corpora lectus,
Vnus vt amborum sit amor, sit & vna voluntas,
Vna caro, iunctis sincero in amore medullis:
Paruus vt ille Deo concordi pectore cœtus
Viuat, & electos in regna perennia ciues
Educet, ac vacui stipet penetralia cœli.

Carmen vbi citharis sacrum modulata iuuentus
Angelica, æterno diuinum nomen honore
Accumulat: vasti ressonant limina templi,
Lucidaq; impulsas reddunt sacraria voces.

Sed libet istarum causas euoluere rerum
Altius, & casti nodos inquirere amoris,
Et quid coniugium tacita sub imagine pingat
Dicere, tum læto sponsis gratabimur ore.

Cum Deus ex nihilo spaciosæ climata terræ
Omnipotente bonus verbi virtute creasset,
Et quem præficeret cunctis, dcesse videret:
De tellure virum rubea formauit in horto,

A 2

Cui

Cui vitam afflatu tribuit, Verboq̄ potenti
Extulit atq̄ rudes firmavit corporis artus.
Pòst, vt & is sociam generis fœcundus haberet,
Sopito exemit lateri (mirabile) costam:
Inde pudicitia fecit præstante puellam,
Fœdere connubij cupido quam iunxit Adamo,
Omnipotens rerum faber hæc in verba locutus:
Vos, opus & nostræ figmentum nobile dextræ,
Cui dignatus ego patrio de pectore dotes
Partiri effusas, & magnum hunc addere honorem:
Crescite fœcundi, vestraq̄ propagine terram
Replete, imperio sunt omnia tradita vestro.
Quod creat vnda maris, tractusq̄ volubilis auræ
Educat, id iuris vestri est: Dos addita primis
Hæc sit coniugibus: iunctorum exempla parentum
Inclita progenies mandata lege sequatur.
Sæpe quis occultas premet, intra pectora flammæ,
Coniugis & placitæ forma ingenioq̄ retentus,
Securus viuet peregrina in gente parentum.

Sic ait. Inde sacri restat nunc copula lecti,
Verbaq̄ perpetuum retinent, fidissima pondus
Prima Dei: Et quanq̄ longè mutatus ab illo
Connubij status est nostri, cum dira furore
Dæmonis inuasit culpa & genus omne malorum:
Attamen est aliquid reliquum, neq̄ funditus ordo
Interijt vitijs hominum, quem fixa Tonantis
Regula firmatum stabili bonitate tuetur.

Ergo

Ergo quis addubitet stolidus, connubia curæ
Esse Deo, nutuq; Dei felicia iungi?
Fata regunt homines, fatis natura ministrat,
Lapsarum fatis rerum conuertitur ordo:
Ipsa volente Deo & fatis connubia fiunt,
Nil cæco fortuna gradu casusue gubernat,
Namq; Deus cum sit castus, castissima poscit
Corda, quibus sese fragili hoc communicet orbe.
Eheu sed prohibent naturæ vulnera nostræ,
Ne tenerum omnino caruisse libidine pectus
Possit, & in vetitum affectus nituntur amorem.
Sed foret vt tanto medicina relicta dolori:
Coniugij nobis sacra connubialia restant
Fundatore Deo, qui cæcos arte furores
Hac cohibet, niuei ne rumpant septa pudoris.
Qui nequit ergo pati, quæ pectore sentit amoris
Vulnera: Ne damno sibi sit, flammisq; coactus
Turpibus, æterni violet mandata parentis:
Eligat è vacuis vnã, neq; longius erret,
Hancq; sacerdotis iunctam sibi diligat ore,
Est etenim satius lecti tolerare mariti
Vincula: quam vetitis iuueniliter ignibus vri,
Corporis aut proprij scortando euertere honorem,
Et sibi perpetui caussam importare doloris.
At socialis amor, sacri quem Flaminis aura
Copulat, & nutu firmat Deus ipse tenaci:
Laudis eget nunq;, nusq; contraria sentit

A 3

Fata:

Fata : sed in media rerum vertigine cœlum
Suspicit : Hic facilem se credit habere parentem,
In melius referet qui tantæ incommoda cladis.
Coniugij siquidem est finis, non ægra voluptas
Corporis, aut iunctæ præsentia commoda vitæ :
Sed sit vt in paruo sacrata Ecclesia cœtu,
Quæ pietate Deum celebret, votisq; pudicis
Illi operata, sacros post fata relinquat alumnos,
Qui raptos æquent in relligione parentes,
Aeternaq; Deo læti pietate ministrent.
Hæc bona post obitum qui natis cunq; relinquunt,
Reliquere satis: Dabit ipsis cætera rerum
Conditor, & quantum vix ausint credere, largæ
Maximus adyciet dextra patrioq; fauore,
Quid mihi diuitiæ, regniq; potentis honores?
Quid facie coniunx Helena præstantior ipsa?
Quid fundi, lati q; greges? quid turribus arces
Egregiæ? magno validum quid robore corpus?
Si Deus hostis erit, si viuam inuisus Olympo,
Semper & vltrices metuam perterritus iras,
Venturas videat cum mens male conscia pœnas.
Præstat habere Dei quicquid clementia nobis
Suggerit, exortes q; tanti viuere amoris,
Delicias inter vitæq; fugacis honores.
Ergo piam casto tibi delige pectore sponsam,
Securaq; Deo commenda cætera mente,
Ille dabit facilem cursum, euentusq; secundos

Largus

Largus opum, dextraq̄ potens, animoq̄ fidelis:
Qui cum magna dedit, maiora prioribus addit,
Defessus nunq̄ dando, neq̄ muneris expers.
Ipse, licet damnis connubia casta laborent,
Et compressa malis vix vlla remedia norint:
Improuisus opem licitis in amoribus affert,
Coniugijq̄ decus patria bonitate serenus
Asserit, & casto conceptas pectore flammās
Excitat & sacri flatu Spiraminis auget.
Fœderis hæc siquidem sunt arcti dulcis imago,
Filius æterni quo Christus honorq̄ parentis,
Sustinet humanæ coniunctam numine massam
Carnis: & oblato non dedignatur honore,
In cruce quem fuso purgavit sanguine, cœtum.
Nam veluti sponsus sponsæ suspirat amores,
Et stabiles alacri circumfert pectore flammās,
Hæc & adæquato respondet amabilis igne.
Tum factam sacro verbi testante ministro,
Semper vtrinq̄ fidem præstant, Venerisq̄ vagantes
Exosi motus, tranquilla in pace senescunt.
Et sic Leticia simul oblatisq̄ doloris,
Consortes caræ recreantur prolis amore.
Cumq̄ sit imbellis, neq̄ prædita viribus vxor:
Strenuus inuadit pro coniuge prælia coniunx,
Vt defensa domi soboles in pace quiescat,
Nuptaq̄ sopito custodiat igne penates.
Sic pius æterni Natus Genitoris imago,

Immenſo humani generis deuictus amore,
Innocuum magno defendit numine cœtum.
Hunc paſſim toto collegit ab orbe vocatum,
Hunc amat, & ſoli ſeſe communicat illi,
Attribuitq; volens æternæ lucis honorem,
Iuſticiæq; decus, ſummiq; palatia cœli,
Deq; ſuo & Patris venientem pectore Flatum.
Is dubios firmat, preſſisq; leuamina rebus
Sufficit, & cæco dux ex errore vocatos
In melius retrahit: Tum quæ via ducat ad aſtra,
Ignaris vario rerum in discrimine monſtrat.
Sicq; miniſterio verbi Flatusq; ſacrati.
Nos ſibi coniungit fratres, ſanctog; parenti
Progeniem ſiſtit Chriſtus, ciueſq; repoſcit,
Qui ſecum vacui ſubeant commercia cœli:
Cum Lux ſumma feret mundi properata ruinam,
Gaudebitq; ſuo rerum natura vigori
Reddita, nec tristes poſt experietur abuſus.
His puto compulſum te Vir clariffime cauſſis,
Inclita legitimi venari gaudia lecti,
Egregyq; toro ſociam legiſſe pudoris,
En pietate Dei vera mandata capeſſit,
Custoditq; libens, quantum non noxia tardant
Semina primorum culpis infuſa parentum.
Accedit morum probitas, & gratia ſandi
Mollis, & excultæ facilis ſolertia mentis,
Diuitys q; fides melior, flauog; metallo,

Lydius

Lydius aurifluo quod gurgite procreat amnis,
Si quod & à facie decus est, laudemq; meretur
Forma puellaris: venit hinc quoq; gloria sponsæ
Magna: Sed adiunxit quod ei ornamenta pudoris:
Tanto alijs iusto præluceat honore puellis:
Quantum alias niueo stellas premit Hesperus igne,
Nouit enim casto quod nil sine pectore vultus
Gratia proficiat: Sed damnum sæpe puellis
Afferat, & longo breuis aucta dolore voluptas,
Aeternis animas mergat post funera pœnis.

Eximios nequeo tacitos liquisse parentes,
A quibus vt cepit ducendæ exordia vitæ:
Sic simul illorum exemplo Virtutis amori
Assuevit tenerisq; piè succreuit ab annis.
Vera loqui liceat, dictorum patria testis
Dresda mihi fuerit, vitamq; parentis honestam
Nomine, quo par est, extollet ad ardua cœli
Sidera, conuexo donec labentur Olympo,
Aureaq; insignes vibrabunt lumina stellæ.
Fronte micat grauitas, pietas in pectore sedem
Legit, honestatis studio mens dedita feruet,
Et recti veriq; tenax, contraria damnat.
Talibus acceptus meruit virtutibus esse
Principibus, terræ qui Misnidos arua potenti
Imperio, & lata celebres ditione gubernant.
Hinc dignum illi habuere virum, qui mystica chartis
Consilia exciperet, multisq; incognita nosset

Cæpta

Cæpta Ducum, & fido concredata corde taceret.
Vive decus cultæ felix memorabile Dresdæ:
Vivat adhuc multos & tecum compleat annos
Vxor, honestatis & amandi plena pudoris,
Fœmineæq; decus turbæ: tu quale virorum
Albidos ad ripas Augusti in Principis aula,
Illa domi curet, quæ rerum postulat vsus:
Publica tu tractes melioris munia curæ.
Sic ortos vestra videatis prole nepotes,
Qui virtute pares titulis neq; forte minores,
Concipient æui vobis rata gaudia flore.
Omen in euentu est, en nunc gener optimus instat,
Et natæ feruens ambit connubia vestræ.
Ergo fidem, nuper cupido quam dextera fecit,
Solvite, & hac alacres hymeneia gaudia luce
Integrate viro: sic fatis debitus ordo
Postulat, & superum fert indubitata voluntas.
Tu quoq; pulcra libens amplectere sponsa maritum,
Respondeq; viri curis, quas ille medullis
Flammeus & casto nutrit correptus amore.
Supplicibus nisi vis aliquid concedere votis,
Sæpe Deo quibus est operatus, vt illius esses,
Concessam cum qua vitam produceret, vxor:
Aspice præstantes in claro pectore dotes,
Et titulos nomenq; viri, quibus additus aulæ,
Principis Ensiferi commissa negocia solers
Expedit, inq; dies maiori assurgit honore.

Ferrea

Ferrea sis, durosq; geras in pectore truncos,
Hunc nisi sponsa volens merito amplectaris amore.
Nam quantum exuperat salices procerior alnus,
Flumineis longè extendens sua brachia ripis:
Tantum alijs multò sponsus præstantior arte
Extulit ingenium, nomenq; perenne labore
Quæsitum licito, tibi nunc commune, parauit.
Hesperia quoties, cum vellet abire, puellæ
Terferunt querulo manantia lumina fletu,
Huncq; sibi generum matres, natæq; maritum
Optauere dari, sinerent modò numina Diuum.
Sed nostris illi restabat debita terris
Vxor, & Ausonia Deus ipsum ex gente vocatum
Reddidit eximia celebrato laude parenti:
Is nunc Leucoream senior concessit in urbem,
Vt medias inter videat sua funera Musas,
Quas senij cantu fastidia tollere sentit.
Fortunate senex nato, filiq; parente
Eximio felix, & ob id quoq; maior honore.
Talem igitur Virgo complectere candida sponsum,
Aequiparâq; boni curas in amore mariti.
Sed video noscoq; tuas in pectore flammâs,
Sponsa quibus sponsi respondes mutua amorî,
Exæquans animis castos ingentibus ignes.
Indulge ceptis (ita mandant numina) curis,
Huncq; tibi pariterq; virum Dominumq; memento
Constitui, cuius monitis iussisq; ministros.

Sed

Sed ne dura time : mandabit mollia coniunx,
Quæ præstare queas : Te vas quia debile nouit,
Ille cui auxilio subeat, cum pondera vincunt :
Non premet, aut tetro violabit durus abusu.

Plura sed attexi præsens cum matre Cupido,
Iunoq; legitimi præses dulcissima lecti,
Et vulsa prohibet Phœbi sacer impetus aure :
Claudite facundæ mecum mea carmina Musæ,
Hactenus officij procedunt munera vestri.
Nunc Venus & iuncti præses Lucina cubilis
Quod restat peragent : en sera crepuscula noctem
Pullata inuectam terris caligine ducunt.
Legitimi florem sponsi decerpente amoris :
Mutua sic vestro regnet concordia lecto,
Et Charites & cana fides rata vincula seruent
Coniugij: optata sic facti prole parentes,
Delicias inter peragatis mollia vitæ
Tempora, dum clemens mæsto Deus euocet orbe,
Consortesq; sui vos sistat in æthere regni.

F I N I S.

18. Nov 1996

Nh 1217

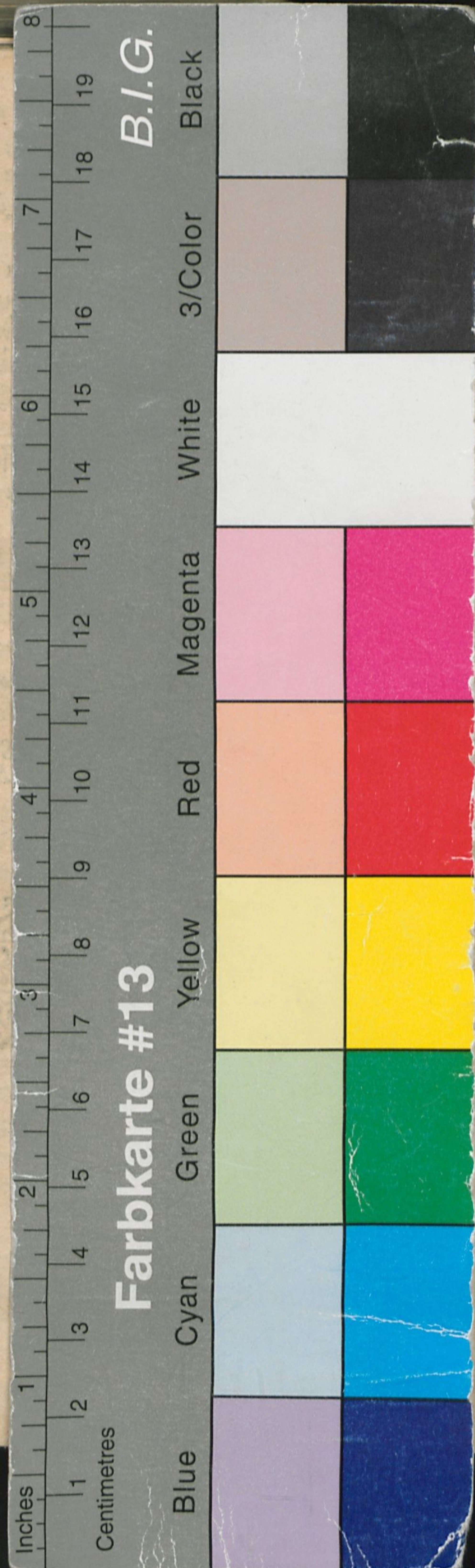
ULB Halle 3
001 600 079

TA → OL

15

EPITHALAMION
SCRIPTVM DE
SACRO NVPTIALI CLARISS.
OMNIVMQVE VIRTVTVM LAV.
de eximia præditi D. Bartolomæi Lasan LL. Do.
Etoris peritiss. & castissimæ ipsius sponsæ Virginis
Magdalena, filia integerrimi ornatissimiq.
Viri D. Bernhardi Freidingeri, Illu.
striss. Saxonum Electori &c.
à Secretis &c.

Autore

M. IOHANNES VOGELIO
DRESDENSE.

*Sit bene coniugibus, Christi quos gratia iunxit,
Inceptumq; omni tempore duret opus.
In fluuio pisces laudantur, in arbore fructus:
Coniugibus laudem pignora cara ferunt.
Vota bonus nutu Deus omnipotente secundet,
Et sponsæ fratris comprobet oro preces.
Sic hilares pulcra fiat prole parentes,
Et turbet vestrum nulla querela torum.*

S. F. D.
VVITEBERGÆ

1565.

17.